

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Petra Hluštíka, Ph. D., a JUDr. Daniela Spratka, Ph. D., ve věci

žalobce: T. H.
zastoupeného advokátem JUDr. Emilem Flegelem,
sídlem K Chaloupkám 3170/2, 106 00 Praha 10

proti
žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlem 28. října 2771/117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 5. 2023 č. j. MSK 70914/2023, ve věci
záznamu bodů v registru řidičů,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Krnov ze dne 13. 4. 2023 č. j. KRNOOSP-57948/2023 mark, kterým byly žalobcovy námitky zamítnuty jako neodůvodněné a byly potvrzeny provedené záznamy bodů v registru řidičů.

Shodu s prvopisem potvrzuje

2. Žalobce namítá nezpůsobilost příkazového bloku ze dne 4. 5. 2021 č. S 3140306 k zápisu. Uvádí, že ve slovním popisu skutku je uvedeno „*zastavil na silnici vozidlo*“, tzn. došlo k něčemu, co souviselo se zastavením vozidla. Pokud mu byly připsány body za držení telefonního přístroje, příp. jiného záznamového zařízení za jízdy, není o tom v příkazovém bloku ani slovo. Domýšlení či doplňování příkazového bloku ex post není možné. Dovolává se přitom rozsudků Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012 č. j. 5 As 118/2011-103, ze dne 22. 12. 2010 č. j. 1 As 41/2010-16 a ze dne 13. 10. 2010 č. j. 1 As 16/2010-105. Má tedy za to, že na základě předmětného příkazového bloku mu neměl být připsán žádný bod.
3. Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby. Uvádí, že v příkazovém bloku je odkaz na porušení povinnosti podle § 7 odst. 1 písm. c) zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákona o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZSP“), obsahující jedinou povinnost řidiče spočívající v tom, že nesmí při jízdě vozidlem držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení. Porušení této povinnosti je přestupkem podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 1. ZSP, kterážto právní kvalifikace je v bloku také uvedena. Není tedy pochyb o tom, jakou povinnost žalobce porušil a jakého přestupku se dopustil. Dovolává se přitom rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009 č. j. 9 As 96/2008-44.
4. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
5. Z obsahu sporovaného bloku soud zjistil, že tento v slovním popisu skutku vskutku obsahuje toliko údaj o zastavení vozidla, místě a čase jednání a registrační značku vozidla. Na to však bezprostředně následuje i text „*ŘIDIČ PORUŠIL § 7 ODS. 1 písm. c) ZÁK. 361/2000 SB.*“ s navazující právní kvalifikací přestupku „*Pokuta uložena za přestupek podle § 125C 1 F 1 zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p. p.*“.
6. Z obsahu napadeného rozhodnutí pak soud zjistil, že žalovaný se obdobné odvolací námitce věnoval, kdy uvedl, že slovní popis jednání na bloku sice absentuje, avšak odkaz na § 7 odst. 1 písm. c) ZSP jednoznačně uvádí na pravou míru, že šlo o držení hovorového či záznamového zařízení v ruce nebo jiným způsobem při jízdě, tzn. z vyznačených paragrafů jednoznačně vyplývá jednání, které odpovídá příloze zákona (příslušnému zaznamenanému počtu bodů). V napadeném rozhodnutí se opírá o rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 8. 2012 č. j. 7 As 124/2012-26.
7. Obdobnou situací se již zdejší soud zabýval např. v rozsudku ze dne 11. 4. 2012 č. j. 22 A 90/2011-27, kde dospěl k závěru, že je-li v odkazovaném zákonném ustanovení obsažena toliko jediná povinnost řidiče, je vytýkané jednání jednoznačně identifikováno. Tento závěr byl stvrzen i Nejvyšším správním soudem v rozsudku ze dne 4. 9. 2012 č. j. 7 As 94/2012-20, kde Nejvyšší správní soud zdůraznil, že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru řidičů dojde jediné tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní individualizované jednání vymezen vůbec. V určitých případech se proto **lze spokojit i s pouhým uvedením odkazem na ustanovení zákona**, pokud se jedná o dostatečně konkrétní ustanovení, ze kterého je patrné, jakého konkrétního druhu jednání se pachatel dopustil. Tento závěr obstál i v testu ústavnosti, jak byl proveden v usnesení Ústavního soudu ze dne 7. 1. 2014 sp. zn. I. ÚS 4388/12. Na těchto

závěrech zdejší soud i nadále setrvává a ani v nyní posuzované věci neshledal žádný důvod se od nich odchýlit.

8. Krajský soud proto zkoumal, zda ze zákonným ustanovení obsažených ve sporovaném bloku lze dovodit, jaká konkrétní povinnost řidiče byla uložena, příp. zda tato ustanovení neumožňují jiný výklad, než k jakému dospěl žalovaný v napadeném rozhodnutí.
9. Podle § 7 odst. 1 písm. c) ZSP řidič nesmí při jízdě vozidlem držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení.
10. Podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 1. ZSP fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla v rozporu s § 7 odst. 1 písm. c) drží v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení.
11. Uvedená ustanovení podle soudu vedou k jednoznačnému závěru, že jediné žalobcovo jednání, které mohlo podle sporovaného bloku nastat, je že žalobce držel v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení. Jiný výklad těchto ustanovení není možný. Pro tento závěr je pak lhostejno, zda při příležitosti vypsání příkazového bloku žalobce zastavil či nikoli; je ovšem obvyklé, že při vypisování příkazového bloku vozidlo přestupce nejede.
12. Správní orgány tedy nepochybily, pokud na základě tohoto příkazového bloku provedly zápis bodů do registru řidičů a na něm setrvaly. Proto krajský soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
13. Pro úplnost soud dodává, že je mu známa žalobcem odkazovaná judikatura Nejvyššího správního soudu. Ta je však v nyní posuzované věci zcela nepřiléhavá, neboť výklad pokutového bloku vede k jednoznačnému závěru, zatímco v žalobcem odkazovaných věcech nebylo možno z podkladových rozhodnutí k takto jednoznačnému závěru dojít. Ve věci sp. zn. 5 As 118/2011 posuzoval Nejvyšší správní soud situaci, kdy skutek byl popsán v bloku jen slovem „pásy“, a z bloku nebylo možno zjistit, zda se jedná o bodovaný přestupek řízení vozidla bez připoutání se bezpečnostním pásem, anebo o nebodovaný přestupek spočívající v tom, že řidič u sebe neměl potvrzení o tom, že se nemůže v autě poutat ze zdravotních důvodů. Ve věci sp. zn. 1 As 41/2010 řešil Nejvyšší správní soud situaci, kdy z podkladového rozhodnutí nebylo zjevné, zda přestupce spáchal jeden pokračující přestupek čtyřmi útoky nebo čtyři samostatné přestupky, přičemž mu byly body připsány za čtyři přestupky, avšak samotné delikt ní jednání rozporováno nebylo. Konečně ve věci vedené Nejvyšším správním soudem pod sp. zn. 1 As 16/2010 se jednalo opět o spor, zda se jedná o samostatné přestupky nebo jediný pokračující, tentokrát spáchaný útoky třemi.
14. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když v řízení byl procesně úspěšný žalovaný, kterému podle obsahu spisu nevznikly v tomto řízení žádné náklady, které by přesahovaly jeho obvyklou úřední činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 29. února 2024

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje